

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2009. év december hó 1. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A csalás bűntette miatt I. r. vádlott és társai ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 1.B.1043/2006/56. számú ítéletét ***III. r. vádlottal szemben helybenhagyja.***

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 1.B.1043/2006/56. számú, 2008. november hó 19. napján kelt ítéletével III. r. vádlottat a Btk. 318. § (1), (2) bekezdés c./ pontja, (7) bekezdés b./ pontja szerinti bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás bűntette miatt 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság az I. r. és a IV. r. vádlottakat az ellenük emelt vád alól felmentette, a II. r. vádlott ügyét elkülönítette.

Az ügyész a III. r. vádlottal szemben a kiszabott büntetés súlyosításaért, míg az I. r. és IV. r. vádlottakkal szemben a bűnösségük megállapítása végett fellebbezést jelentett be.

A III. r. vádlott és védője felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség ***BF.80/2009/1-I.*** számú átiratában I. és IV. r. vádlottak esetén a fellebbezést visszavonta, III. r. vádlottal szemben a fellebbezést fenntartva az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a III. r. vádlott börtönbüntetése tartamának felemelését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.37/2009/8. számú végzésével megállapította, hogy az I. r. és a IV. r. vádlottak tekintetében az elsőfokú ítélet 2009. február 19. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén az ügyészség nem képviseltette magát. A vádlott védője - írásbeli fellebbezési indoklásával egyezően - elsődlegesen bizonyítás felvételét és annak alapján a vádlott felmentését, illetőleg az ítélet tényállásának megalapozatlansága miatt hatályon kívül helyezést, másodlagosan az elsőfokú ítélet jogi minősítésének megváltoztatása mellett enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az ellentétes irányú fellebbezések alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint teljes terjedelemben felülbírálta.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Tévedett a védő, amikor a nyomozás határidejét két éven túlnyúlónak jellemezte, mivel a nyomozást 2004. augusztus 25-én rendelték el és 2006. augusztus 25-én zárták le. Alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a 2004. augusztus 23-i bűncselekményre vonatkozó meggyanúsítás elmaradt, ugyanis 2004. szeptemberben éppen erre a cselekményre nézve hallgatta meg a nyomozóhatóság.

Nem alapos az 1. számú tanú tanúkénti kihallgatásának mellőzését indokoló ítéleti rendelkezés sérelmezése sem. A tanú idézése megtörtént, azonban külföldi tartózkodása miatt az ügyész e tárgyú indítványát visszavonta, a védelem pedig nem is kérte a tanú kihallgatását, ezt csak a másodfokú eljárásban terjesztette elő. Amikor a bíróság az ügyész indítványával egyezően pervezető végzéssel mellőzte a korábban elrendelt bizonyítást, akkor nem előterjesztett bizonyítási indítványt utasított el, ezért azt nem kellett indokolnia az ítéletben.

Az eljárási szabályok megtartását követően a másodfokú bíróság az ügy érdemét vizsgálva azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, értékelési körébe vonta és a levont következtetéseit ésszerűen, a logikus gondolkodás szabályai szerint megindokolta. A vádlott ténybeli beismerése, de bűnös tudattartamát tagadó vallomása mellett a bizonyítási eljárásban felderített körülmények mérlegelésével megalapozott, a másodfokú eljárásban is irányadó és a felülbírálat alapját képező történeti tényállást állapított meg.

E tényállást csak a személyi körülmények tekintetében kellett a Be. 352. § (1) bekezdés a. / pontja alapján annyiban *kiegészíteni*, hogy

- a III. r. vádlottat a Siófoki Városi Bíróság 2.B.21/2001/17. számú 2001. július 28. napján kelt és a Somogy Megyei Bíróság 2.Bf.974/2001/2. számú végzése folytán 2001. november 27. napján jogerős ítéletével bűnsegédként elkövetett csalás büntette és magánokirat- hamisítás vétsége miatt egy évre próbára bocsátotta.

A III. r. vádlott 2004. augusztus 5. napján négy különböző bank fiókjaiban folyószámlát nyitott és arról az általa X Zoltánként megismert személy jelzései szerint három nap alatt összesen 56.500.000.Ft-ot felvett, míg a számlája javára írandó további 48.000.000. Ft.-os terhelést a sértett 1. számú Brókerház Rt. nem teljesítette. A felvett - különböző személyek számlájáról Viber utalással teljesítendő, de hamis átutalási megbízásokon alapuló - pénzt az előzetes megállapodásuk szerint X Zoltánnak átadta.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésekor határozott és támadhatatlan érveléssel fejtette ki a vádlott tudattartamára vont következtetéseit és cáfolta meg a védekezését. Nem tévedett, amikor elvetette annak realitását, hogy a vádlott számára általa ismeretlen személyek jelentős összegeket utalnak át egy jövőbeni vállalkozásba történő befektetésként, amelynek feltételeiről, a pénz felvétele, Németországba való kivitele és átváltása után tárgyal a befektetőkkel.

A magát üzletasszonynak jellemző vádlottól különösen komolytalan ez a védekezés, és az elsőfokú bíróság érvei csak megerősíthetők azzal, hogy a vádlott X Zoltánként megnevezett személyt alig ismerte, személyi adatainak, elérhetőségének, de semmiféle egyéb bizalomra indokot alapot adó információnak, vagy ténynek a birtokában nem volt. Azt pedig aligha hihette, hogy ismeretlen személyek milliókat küldenek jogcím, szerződés, megállapodás, ismeretség, visszafizetési feltételek stb. nélkül. A vádlott vallomásában szereplő magyarázat a számlák különféle bankoknál történő megnyitására már csak azért sem fogadható el, mivel a 1. számú Brókerház Rt. a számláját a 1. számú Bank Rt.-nél vezette, ezért eltérő pénzügyintézetnél nyitott számlát nem lehet a belső utalás kedvezményes jellegével indokolni. A vádlottnak vallomása valóságtartalma esetén saját védelme céljából is tudnia kellett volna, hogy kitől, milyen összeget és milyen visszafizetési vagy megtérülési feltételekkel fogad el, azzal mikor, hol és miként számol el. A három nap alatt megszerzett közel 60 millió forint nem erősíthette a vádlott feltételezését X Zoltán legális tevékenységét illetően. A pénz pénzügyintézetén kívüli átváltása és külföldre vitele is életszerűtlen, a pénzmosási szabályok szerint azt a későbbiekben legális célokra a szükséges igazolások nélkül aligha helyezhette volna el akár ügyvédi letétben, akár pénzügyintézetnél. Az elsőfokú bíróság csakis a vádlott bűnös tudattartamára vonhatott következtetést a pénzek megszerzése kapcsán, amint azt helyesen meg is tette.

A védelem bizonyítási indítványainak való helyt adás a vádlott játékgyár alapítási szándékáról szükségtelenek, a vádlott védekezésének valódiságát csak a létező

befektetők bizonyíthatnák, de ilyenek nem voltak, mivel a brókerház hamis átutalási megbízások nyomán teljesített, az pedig teljesen közömbös, hogy milyen felhasználási célra szánták a csalással megszerzett pénzt. A vádlott X Zoltán általi megtévesztését a mérlegelt körülmények megcáfolják, III. r. vádlott tényállásként megállapított eljárását csak az indokolhatta, hogy az előzetes megállapodás szerint pontosan ismerte X Zoltán szándékát, és ehhez a kellő segítséget megadta.

A megalapozott tényállás a védő részéről alappal nem volt támadható figyelemmel a tényálláshoz kötöttség és a felülvéleményezési tilalom alapelveire. E tényállás a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

A Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és törvényes a bűncselekmény jogi minősítése is, a fellebbezési eljárásban irányadó.

A „Viber” utalások alapján a brókercég saját számlájáról soron kívül és ellenérték fejében hajtotta végre a hamis tartalmú átutalási megbízásokat, későbbi elszámolás mellett. E fizetési konstrukció miatt sértetti pozícióba került, ezért minősül egy rendbeli folytatólagosan elkövetett cselekményhez nyújtott bűnsegélyként a vádlotti tevékenység, attól függetlenül, hogy a tettes cselekvősege különböző magánszemélyek számladatait érintette. A szándék és a többszöri elkövetés megalapozza a rendszeres haszonszerzési célzatot, az üzletszerűség megállapítását. Ennek nem a vádlott oldalán kellett fennállnia, hanem a tettesén, azonban a tettes célját átfogta a III. r. vádlott tudata az elsőfokú bíróság törvényes mérlegelése szerint. Abban sem tévedett a Fővárosi Bíróság, hogy a bizonyítékok nem indokolják a vádlott terhére a bűnszövetség megállapítását, mert az már nem bizonyítható, hogy a tettesi oldal szervezettségéről a III. r. vádlottnak pontosan milyen információja volt.

Az ítélet tábla nem osztotta a védelem érveit az üzletszerűséggel kapcsolatban, mivel a fentiek szerint nem szükséges, hogy a részes is haszonhoz jusson. Nem helytálló a védő azon okfejtése sem, hogy a kísérleti szakban rekedt bűncselekmény nem róható a vádlott terhére, mivel meg sem kísérelte a pénz felvételét, e cselekmény csak X Zoltán esetében lehetne kísérlet. A vádlott azért nyitotta meg a bankszámlákat, hogy X Zoltánnak segítséget nyújtson a jogtalan haszon megszerzéséhez és készen állt a pénz felvételére a jelzés szerinti helyen és időben. A tettes elindította a pénz átutalására szóló megbízást, a számla pedig a pénz fogadására az előzetes megállapodás szerint rendelkezésre állt. A vádlotton kívül álló okból nem keletkezett kár (a nagy összeg utalására vonatkozó rendelkezés fokozott ellenőrzése a számlatulajdonosnak a bróker útján értesítése és a tranzakció leállítása révén). A vádlott nem jelent meg a pénzfelvétele végett, mert tudomást szerzett az utalás meghíúsításáról. Mindez megalapozza a vádlott bűnsegédi magatartását. Mivel a részes cselekménye jogellenes jellege folytán a tettesi magatartásához kapcsolódik, és a tettes elkövetése a károkozás hiányában kísérleti szakban rekedt bűncselekmény; a III. r. vádlott ehhez a kísérlethez nyújtotta a bűnsegélyt.

Az elsőfokú bíróság a vádlott terhére rótt bűncselekményért az enyhítő szakasz alkalmazásával szabott ki büntetést. A büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító tényezőket feltárta és súlyuk szerint értékelte. Azt csak annyiban kell kiegészíteni, hogy a vádlott csalási cselekményért már állt bíróság előtt és bár a próbaidő eredményesen eltelt, kriminológiai értelemben visszaeső. Ellenben az elsőfokú ítélet kihirdetése óta további egy év eltelt. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés méltányos, de nem tekinthető eltúlzottan enyhének. Az irányadó tényállás szerint az nem állapítható meg, hogy a vádlott X Zoltánnak átadott pénzből részesedett volna, ezért a bűnsegédi magatartás miatt megnyílt enyhítő szakasz alkalmazásának lehetősége, azonban további mérséklésre valamint lényeges súlyosításra az ítélőtábla indokot nem látott, ezért a kiszabott büntetést helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított fő- és mellékbüntetés tettarányos és alkalmas a büntetési célok biztosítására.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371. § szerint helybenhagyta.

B u d a p e s t, 2009. év december hó 1. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró***

***Dr. Rédei Géza s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 1.B.1043/2006/56. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 1.Bf.37/2009/15. számú végzése folytán jogerős és végrehajtható.

B u d a p e s t, 2009. év december hó 1. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Kiadmány hitelül:
tisztviselő***